

BLODHUNDEN

– EN NÆSE PÅ FIRE BEN

*Blodhundens udtryk er mildt, venligt og værdigt, blikket en smule melankolsk.
(Foto: Hanne Louise Knudsen)*

Blodhunden er en stor, blid, udholdende og robust hund med en fremragende lugtesans

■ TEKST: HANNE LOUISE KNUDSEN OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Blodhunden er en stor støver – en uforlignelig sporhund af meget gammel oprindelse. I århundreder har den været kendt og værdsat for sin usædvanlige lugtesans og sine gode anlæg for jagt. I sin tid blev den anvendt til at opspore hjortevildt, og den var kendt for sin formidable evne til at følge en bestemt hjort, den havde fået udpeget. Den udmærkede sig også i forbindelse med drivjagt på vildsvin.

Racen blev skabt i Ardennerne i Belgien af munkene ved Saint-Hubert Klosteret. Efterhånden blev den udbredt i Ardennerne, hvis skove indeholdt rigelige mængder af storvildt.

I det 11. århundrede bragte Vilhelm Erobreren racen til England, hvor racen udvikledes. Senere blev racen også udbredt i USA.

Blodhunden i Danmark

Blodhunden har sikkert været i Danmark i mange år, men de første to DKK-stambogsregistrerede eksemplarer ankom i 1909 og 1910 og blev brugt til udstillinger, opvisninger i sporing, som eftertragtede modeller for kunstnere og som avlshunde.

Den spanske syge, depressionen og verdenskrigene satte en stopper for blodhundeliabhaveri indtil 1954, hvor der igen blev født et kuld. Frem til 1971 prøvede ti opdrættere kræfter med blodhundepodræt. Flest hvalpe – 59 stk. – blev født 1979.

Dansk Blodhundeklub blev stiftet i 1980, og der kunne nu holdes landsdækkende blodhundesporinger, hvor hundene kunne få lov at følge en individuel fært på deres præmisser, dvs. de følger ikke fodsporene slavisk, men lige så ofte personens individuelle fært, som driver i vinden, ofte temmelig langt fra selve sporet.

I dag opdrættes racen i yderst sparsomme mængder. Sidste kuld fødtes i 2005 og der importeres kun ganske få hvalpe årligt. Den nulevende bestand tæller kun 40 eksemplarer. Omend racen er i fåtal, så er forventningens glæde dog meget stor for tiden, for der er planlagt et kuld blodhundehvalpe i Danmark sommeren 2014. Herhjemme bruges blodhunden som familiehund af familier, der ofte har en humoristisk indgang til tilværelsen og holder af at være aktive udendørs.

Kan finde både vildt og mennesker

Blodhundens formidable lugtesans kombineret med en enorm udholdenhed gør den i stand til at følge spor over store af- ▶

Foto: Wiegarden/Maria Schacht

FAKTA OM BLODHUNDEN

TEMPERAMENT

Mild, blid, venlig og omgængelig over for mennesker, i særlig grad hengiven over for sin herre. Tolerant over for familiens øvrige hunde og andre husdyr. Den er nærmest reserveret og stædig. Har en meget dyb stemme, men gør ikke meget. Er ikke specielt interesseret i lydighed, men modtager gerne bestikkelse.

BEHOV

Stort behov for at bruge næsen og mulighed for at bevæge sig frit i f.eks. en indhegnet have. Social nærhed. Mindst to daglige måltider. Ro før og efter måltiderne.

STØRRELSE

Skulderhøjden er for hanner 68 cm, for tæver 62 cm, med en tolerance på 4 cm mere eller mindre.

PELS

På kroppen er pelsen godt tilliggende og kort, tæt, ret hård og beskytter godt mod vejret. På hoved og ører er pelsen meget kort og føles blød. Kræver en del børstning i fældeperioderne.

FARVER

Rød, black and tan, liver and tan. De røde kan have sort maske. Black and tan og liver and tan kan have mere eller mindre tydeligt afgrænset sadel eller "frakke". Kan have lidt hvidt på bryst, tæer og halespids.

SPORINGS-ARRANGEMENTER

Dansk Blodhunde Klub afholder springer året rundt, og et 3-dages årsstævne hvert år i pinsen. Klubben startede på det for mange år siden, for at familierne bedre skulle kunne forstå deres blodhunds adfærd ved at se dens arbejdsglæde og nyde den i sit rette element. For folk der er interesserede i racen er sporingsarrangementerne det helt rigtige sted at begynde på at finde ud af om blodhunden nu også er den helt rigtige race for dem.

Sporingsarbejde, hvor hunden finder frem til et menneske via dets spor, er særdeles glimrende beskæftigelse for en blodhund. (Foto: Jens Chr. Top)

Blodhundens tynde hud, som er meget løs og rigelig i hovedet, er meget karakteristisk for racen. (Foto: Jens Chr. Top)

stande selv i vanskeligt terræn. Men det er ikke bare som støver og schweishund, mennesket har anvendt blodhunden, også politiet i Island, Canada og USA har haft glæde af dens evner i forbindelse med at opspore forsvundne personer. Mest kendte for denne funktion er blodhundene Sandy og Little Red, der opsporede James Earl Ray, som efterfølgende blev dømt for mordet på Martin Luther King Jr. I Canada, Schweiz, Italien, Frankrig og en del stater i USA bruges den stadig af politiet til at finde bortkomne mennesker eller forbrydere. I visse europæiske lande, f.eks. Tjekkiet, bruges den til schweissspor og i f.eks. Frankrig og Østrig ledsages vildsvinejægerne af og til af blodhunde. Det er dog langt fra alle blodhundeopdrættere, der bifalder dette, da det kan være en særdeles barsk omgang for både vildsvinene og især blodhundene.

Sporer krybskytter i Afrika

Det seneste tiltag på blodhundefronten er taget af dyrlæge og blodhundeopdrætter Marlene Zähler fra Schweiz. "Congo-hounds" er et projekt i nationalparken Virunga i Afrika, hvor hun uddanner gendarmene i at passe og pleje blodhunde og spore med dem. Sammen opsporer og arresterer de krybskytterne, der i stort tal jager de udryddelsestruede og fredede dyrearter, f.eks. gorillaer, elefanter og næsehorn. Blodhundene, der deltager i projektet, bor i en fin kennelbygning, og de er skænket til projektet af opdrættere fra Canada, USA og Europa. Marlene Zähler og nogle af gendarmene rejser rundt i Europa for at oplyse om Congohounds og for at skaffe donationer til projektet.

Har brug for plads og motion

Blodhunden er den største af alle støverne. Det er en stærk og robust hund med god muskulatur. Dens specielle løse skind er med til at give den sit karakteristiske udseende. Omkring hoved og hals er den forsynet med rigeligt skind, som er tyndt og smidigt og hænger ned i dybe folder – men ikke må være så løst, at det generer øjnene. Karakteristisk er også blodhundens udtryk, som er mildt, venligt og værdigt. Blikket er typisk en smule melankolsk.

Fra tegneserier er blodhunden ofte gengivet som en doven eller fjoget hund, men det er ikke egenskaber, man kan hæfte på racen. Det er en aktiv hund, som har brug for plads, motion og for opgaver, hvor den skal bruge sin formidable lugtesans. Og vær opmærksom på at blodhunden altid udnytter sin veludviklede lugtesans. Har den fået fært af noget, følger den færtten – også selvom ejeren har andre planer. Af den grund er det også særdeles vigtigt, at haven er forsvarligt indhegnet, inden blodhunden slippes løs derude.

En selvstændig rad

Blodhunden er jo oprindeligt skabt til at leve i en større hundeflok og arbejde selvstændigt – og denne selvstændighed er til fulde bevaret i vore dages blodhunde. Derfor er det ikke en hund, der er sådan lige at opdrage – og det er ikke nogen begynderhund. Fordi det også er en blød hund, tåler den ikke hårde opdragelsesmetoder. Den skal trænes varieret, tålmodigt og venligt – og den er bestemt modtagelig for bestikkelse. Det siges i øvrigt, at blodhundefolk ikke har lige lange arme. Den arm, de bruger til

at holde snoren med, er længere end den anden. Blodhunden er nemlig ikke sådan lige at få lært at gå pænt i snor. Den vil meget hellere følge sin natur og snuse.

En blodhund er ikke en hund, man bare slipper løs uden indhegning, for den er så styret af sine drifter, at den ikke lige returnerer, når man kalder. Da den heller ikke bruger øjnene særlig meget, er trafik og blodhunde en farlig cocktail, som man i den grad bør undgå.

Kræver nogen pleje

Selve pelsen kræver ikke megen pleje, men det gør blodhundens mange folder. De skal holdes rene for at undgå infektioner. Man skal også indstille sig på en del ekstra pleje med rensning af ører og pleje af øjne. Og så savler blodhunden temmelig meget, hvilket betyder, at både den selv og dens omgivelser ofte skal tørres med en klud.

Et elskeligt gemyt

Selvom blodhunden er en meget selvstændig hund, er den et blidt, omgængeligt og elskeligt gemyt. Den er venlig, ædelmodig og intelligent. Godmodig af natur over for mennesker – og over for andre dyr. Og man skulle måske ikke lige tro det, men det er også en hund med et meget stort socialt behov. Den har brug for masser af nærhed med sin familie for at trives. ■

Se mere på www.dansklodhundeklub.dk og www.congohounds.gorillacd.org